

La 9 mai 1877 a fost proclamată Independența României ca urmare a declanșării Războiului de Independență al României, parte a Războiului ruso-turc din anii 1877 – 1878, transmite Romanian Global News.

La începutul anului 1877, vasală Imperiului Otoman, România era silită să recunoască suzeranitatea otomană, să plătească un tribut anual și să accepte stăpânirea Porții în Dobrogea, la gurile Dunării, iar independența țării devenise un ideal al tuturor românilor.

9 mai 1877-declarația ministrului de externe al României, Mihail Kogălniceanu, în Camera Deputaților: "Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare."

10 mai 1877-proclamarea independenței în Senat.

La 9 Mai 1877, Adunarea Deputaților a proclamat independența de stat a țării. În fața Adunării, M. Kogălniceanu, ministrul de Externe declara: "Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare..., suntem o națiune liberă și independentă". Proclamarea independenței naționale și declararea stării de război între România și Poarta Otomană, înlăturarea raporturilor de vasalitate au avut un puternic ecou la toți românii, inclusiv la cei din Bucovina, Transilvania și Banat. Dar independența, fiind proclamată, trebuia consfințită pe câmpul de luptă și impusă Europei pentru a fi recunoscută. Guvernul român, prin agenții săi diplomati, a cerut guvernelor europene să recunoască independența României. Turcia a declarat că își păstrează "drepturile intacte" asupra României. Guvernul englez cerea puterilor europene să ia măsuri energice de pedepsire a României pentru încălcarea tratatelor. Oficialitățile franceze au primit cu răceală vestea proclamării independenței României. Germania impunea României să plătească pe acționarii unui consorțiu german, care construisese o cale ferată. Austro-Ungaria a adoptat o atitudine rezervată, recomandând și celorlalte țări europene să ia o hotărâre abia după război. Și Italia a păstrat, oficial, o oarecare rezervă, deși își exprima simpatia față de proclamarea independenței României. Doar Rusia a acceptat independența ca un fapt împlinit.

După istoricele lupte de la Plevna, Rahova și Vidin, cu pierderi însemnate de ambele părți aflate

142 de ani de la proclamarea Independenței României!

Scris de București, România/Romanian Global News
Joi, 09 Mai 2019

În luptă, România și-a consfințit independența. Atacul redutei Grivița va rămâne o pildă înălțătoare de curaj și bărbăție a ostașilor români, al căror eroism i-a impresionat pe corespondenții de presă străini, care au relatat despre vitejia acestora. Soldatul Parpală Constantin, din Regimentul 9 Dorobanți, rănit grav, în momentul când a căzut la pământ, a strigat: "Să trăiască România!". Prin cucerirea Plevnei, după aproape cinci luni de lupte crâncene, s-a încheiat cea mai grea etapă a războiului, iar victoria finală a armatelor române și ruse devenise sigură și iminentă. Trupele aliate au capturat peste patruzeci și cinci de mii de prizonieri turci. După căderea Plevnei, s-a trecut la cucerirea Vidinului, după ce izbânda de la Rahova aparținuse în întregime armatei române. La 15 ianuarie 1878, artileria română de pe ambele maluri ale Dunării a început un bombardament puternic asupra Cetății Vidin. La 22 ianuarie s-a încheiat un armistițiu între Rusia și Turcia, în urma căruia, la 11 februarie 1878, Izzat-Pașa a primit de la Constantinopol ordinul de a preda armatei române cetățile Vidin și Belogradic. La 12 februarie, trupele române au intrat în Vidin. Era pentru prima dată de la zidirea acestei cetăți când în interiorul ei pătrundea o armată străină. Ocuparea Vidinului și Belogradicului au constituit cele din urmă acte de război ale trupelor române în această campanie. Acțiunile militare din zona Vidin încheie în mod glorios șirul luptelor seculare purtate de oștile române împotriva ocupanților otomani.